

COMEDYTALENT LUKAS LELIE

HET IS OKÉ OM HEM EVEN TE GOOGELLEN

“Ik ben nog een comedypeuter”

Dat het hard gaat voor de Gentse stand-upper Lukas Lelie (24). Een dikke twee jaar nadat hij besloot een carrière in de comedy te bricoleren, heeft hij al drie prijzen op de schouw en betaalt Vier hem om BV's af te zeiken in *Achter de rug*. “Maar of humor erotiserend is? Leer liever *Wonderwall* spelen op gitaar.”

TEKST: KRISTOF DALLE / FOTO'S: KOEN BAUTERS

“Je bent toch zeker dat je mij moet hebben?” Lukas Lelie snapt niet helemaal waarom we hem uitgebreid willen spreken. Terwijl wij uiteraard graag ruimte maken voor aanstormend komisch talent, zeker als dat op twee jaar tijd zowel de Lunatic Comedy Award, Culture Comedy Award en Humo's Comedy Cup op zijn naam mocht schrijven, in *Achter de rug* met verve Walter Grootaers en Pat Krimson de grond in boorde, meedraait op de redactie van *De ideale wereld*,... En al helemaal als alle echte BV's toevallig in dezelfde week op reis blijken te zijn. We zijn wat te laat, maar de stand-upper zit netjes op ons te wachten

aan de Gentse Vooruit. Aan, niet in. Bruno Tobback en John Crombez plannen hier zo meteen het socialisme nieuw leven in te bikkelen, waardoor het café afgeladen vol zit. En de sociaal onbehouwen Lelie heeft het niet zo begrepen op mensenmassa's, tenzij die natuurlijk verduisterd en gezichtloos zijn, zoals gisteren in de Gentse Capitole. Waar hij voor het eerst voor 1.500 man speelde tijdens de Comedy Marathon. “Al was ik ook daar bloednerveus. Ik moest openen, met 1.500 man voor mijn neus en collega's en bookingsagenten achter mijn rug. Dat zijn héél veel mensen die kunnen beslissen niet te lachen.” ▶

NAÏEVE KWIET

Kanaliseer je innerlijk rotzakje eens: wie had jij nog door het slijk willen halen in *Achter de rug*? Voor het goede doel, uiteraard.

LUKAS LELIE: (blaast) “Ik kan zo niet meteen iemand verzinnen.”

Alsof je als stand-upper geen lijstje permanent in het achterhoofd hebt. Lukas Lelie, één brok mensenliefde?

“Dat zéker niet, maar als ik mensen *roast*, is het omwille van hun komisch potentieel. Daarom dat ik ook zo blij was dat ik Walter Grootaers en Pat Krimson mocht *roasten*, daar valt tenminste wat mee aan te vangen. Met Marc Coucke of Urbanus is dat al veel minder het geval.”

Marc Coucke, de man die ooit de E-wave-chip op de markt bracht? Een ding dat zo efficiënt was tegen gsm-straling als Vicks smeren tegen de Spaanse griep.

“Maar dan ben je er ook ongeveer. Ik vind niks geestiger dan falende mensen, mensen die wel eens afgegaan zijn, maar Coucke is verdorie biljardair.

»Ik schrijf mee aan de *jokes* voor de andere *roasters*. Met Urbanus uitlachen had ik het bijvoorbeeld ook geweldig moeilijk. Die is gewoon steengoed, een comedy-icoon en op een verdwaalde flopfilm na kan je hem amper op iets pakken. Ja, hij zit stevig in het vlees en is wat ouder, maar tegelijk relativeert hij zichzelf ook zo hard dat daar nog nauwelijks overheen te grappen valt.”

Wat je zelf ook doet, zowel achter dat spreekgestoelte als op het podium.

“Bij zo'n *roast* is het belangrijk dat je jezelf eerst wat in de grond praat. Ik stond daar als een naïeve kwiet, die sneert 'zonder het zelf te beseffen', niet als agressief smeerlapje.”

Wat *Achter de rug* nochtans had kunnen gebruiken. Het had nu vaak wat weg van de *Vijftig tinten grijs*-film: wat zachte tikjes uitdelen. En hier en daar een miscast.

“Snap ik. Ik ken het originele Amerikaanse concept van *roasting* heel goed. Die met acteur James Franco is bijvoorbeeld geweldig. Je voelt de liefde terwijl zijn vrienden hem werkelijk kapotmaken. Maar de gemiddelde Vlaming is daar nog niet, in vergelijking met de Amerikanen blijven we geweldige softies.

Mensen klampen me aan op straat: 't Is toch wel érg grof, hè.' Enfin, dat is overdreven... Ik word niet aangeklampt op straat.”

Een collega omschreef *Achter de rug* op Facebook als 'het HT&D van de Woestijnvisklik'.

“Dat het flauw zou zijn, bedoel je? Dat het niveau soms schipperde, is logisch: van een politicus of een zanger maak je niet zomaar een stand-upper. Maar in elke aflevering zat genoeg kwaliteit. En in elke aflevering zaten toch mensen van buiten Woestijnvis?”

Vier zit momenteel wel wat verlegen om schermgezichten. Nooit het gevoel gekregen dat je te vroeg op het scherm gegooid bent? 'Van moemens.'

“Als er mensen vertrekken, lijkt het me logisch dat ze nieuwe gezichten aantrekken, toch? En verder moet je niet bij mij zijn voor de grote analyses: ik kom daar zelf nog maar piepen. Mij hebben ze alvast echt laten kiezen: wil ik op het scherm komen of blijf ik gewoon in de luwte op de redactie werken?”

Hoe bevalt het tv-werk je voorlopig?

“Ik ben nog nagelnieuw in die wereld, hè. En ik moet nog leren dat er een verschil is tussen wat ikzelf hilarisch vind en wat het publiek wil.

»Als ik zelf op het podium sta, trek ik me dat iets minder aan. Tijdens de finale van de Comedy Cup vertelde ik bijvoorbeeld hoe ik vroeger mijn kennis vooral uit muziek haalde en bijvoorbeeld jaren gedacht heb dat 'Polizei' 'drie' betekende in het Duits. De helft van de zaal legde de link niet met die hit van Mo-Do ('Eins, zwei, Polizei' *dus; red.*) en keek dan ook vragend naar de andere helft. Wat ik een geweldige dynamiek vind.

»(denkt na) Die mop mag trouwens op mijn grafsteen. Beter dan dat wordt het niet meer.”

ZONDAGSRIJDER

Kan je er eigenlijk tegen wanneer men jou afzeikt?

“Natuurlijk. Al ben ik hen meestal voor: niks zo dankbaar voor een stand-upper dan zichzelf de grond inboren. Ik maak op het podium liefst meteen duidelijk dat ik de meest ongrappige *loser* ben die ze ooit voor hun neus hebben gehad. Dan kan je daarna alleen maar scoren. Enfin, in theorie.”

“Ik heb nul *people skills*. Toen een collega naast me aan de snoepautomaat stond, tikte ik uit paniek het verkeerde nummer in en ging er een lege spiraal draaien. Ik deed wel nog alsof ik een koek uit de bak pakte.”

Enig idee wat mensen achter jouw rug zeggen?

“Er hangt iets ongemakkelijks rond mij. Behalve bij mijn allerbeste vrienden ben ik zowat de koning van de pijnlijke stiltes. Ik ben gewoon nogal zelfbewust en hoe meer ik over mijn eigen gestuntel ga nadenken, hoe pijnlijker het wordt. (lachje)

»Een dom, maar helaas zeer typerend voorbeeld: onlangs ging ik een koek halen aan de automaat op Woestijnvis. Wat ik an sich al belachelijk vind – ‘Ben je vijf jaar, Lukas?’ – maar plots komt er een collega naast me staan. Waarop alarmbellen afgaan in mijn hoofd – ‘Ik sta hier als een lul een koekje te halen en hij ziet dat’ – en ik in paniek de prijs intik in plaats van het nummer. Resultaat: een lege spiraal die gaat draaien – ‘Génant! Génant! Génant!’ – en ik die, om het allemaal toch wat *smooth* te houden, me buk om een denkbeeldige koek uit de bak te grabbelen en fluitend weg te wandelen. Dát, maar zo’n drie keer per dag, dat is mijn leven. Nul flair, nul *people skills*. Ik hoop echt dat ik daar nog uitgroeï.”

Is het gepermitteerd meelij te hebben met jou?

“Merci man. (in vorm) Ik praat ook te snel als ik ►

nerveus ben en probeer me er dan uit te lullen met grappen die niemand verstaat omdát ik zo snel praat. ‘Wablieft?’ – ‘Laat maar. Ik ga daar wel in de hoek staan.’”

Achter de rug vertelt men ook dat je een minder bekwame chauffeur bent dan een geblinddoekte Jordan Lukaku met een binnenoorprobleempje.

“Ik heb schrik van auto’s, ja. Hoewel ik een rijbewijs heb, ben ik doodsbenuwd op de baan, zeker op de snelweg. Zo’n oprit: dat stopt soms al na 200 meter en iedereen gaat er blindelings van uit dat dat invoegen altijd zal lukken. Maar dat is toch geen natuurwet? Ik weet dat ik een gevaarlijke chauffeur ben, met een ei in de broek. En ik rij veel te offensief.”

Defensief?

“Juist, ja. Kijk, dan gaf ik mezelf net een mentale schouderklopje voor het gebruik van een intelligent woord...”

“Ik kom amper piepen en kan dus beter zwijgen over collega’s. Maar volle zalen die huilen van het lachen tijdens de conferences van Geert Hoste? Ik. Snap. Het. Niet.”

»70 rijden op de autostrade is geen uitzondering voor mij, maar het betert stilaan. Steven Mahieu (*collega-comedian; red.*) rijdt mee na voorstellingen en die jaagt me nu wat op. Maar dat moet dus verbeteren: ik wil stand-up blijven doen over heel Vlaanderen en dan trek je het niet met het openbaar vervoer.”

DONKERE HUMOR

Terzijde, wie mag jou spelen in *Lelie: de musical*?
“Hoezo?”

Jouw verhaal zou het lang niet slecht doen op Broadway. Jaren als portier gewerkt in de Gentse Capitole, er alle grote comedians de revue zien passeren terwijl je zelf droomde van een stand-upcarrière, om dan uiteindelijk na lang wroeten grote prijzen te winnen en onder de vleugels te komen van Wouter Vandenhaute, toch wel de Daddy Warbucks van het Vlaamse medialand.

“Lang wroeten? Ik ben hoop en al twee jaar bezig. Het moet nog allemaal beginnen voor mij. En alle comedians die ik als interim in de Capitole aan het werk zag, hebben me wel geïnspireerd, maar de klik was eerder al gemaakt. Meer bepaald toen ik Xander De Rycke en Philippe Geubels aan het werk had gezien en besepte dat je in het Nederlands ook gewoon grappig kon zijn. En dus niet, zoals in een eerder interview stond, dat ik Xander en Philippe bezig zag en dacht: och, maar dat kan ik ook.

Rotzakken zijn het, die journalisten.” (*lachje*)
Rotzakken die vragen stellen zoals: heb je comedians zien passeren in de Capitole waar je echt niet mee kon lachen?

“Dat dus. Kijk, ik kom amper piepen en doe er dus het beste aan te zwijgen over collega’s... Maar ik zag er meermaals volle zalen huilen van het lachen tijdens de conferences van Geert Hoste. En. Ik. Snap. Het. Niet. Ik worstel daar echt mee. Van iemand die 1.500 man het bijna in de broek laat doen van het lachen, mag je niet zeggen dat hij niet grappig is. Maar ik snap niet hoe hij het doet.”

Het Pavlov-effect? Een trouw publiek dat na al die jaren zodanig geconditioneerd is dat hij nog gewoon druk gesticulerend ‘Dimitri Bontinck’ mag uitstoten en de zaal al in de dichtstbijzijnde deuk gaat liggen.

“Ik wil dat echt begrijpen, hoe dat mensen doet lachen. Al denk ik soms krek hetzelfde over mezelf, hoor. Sander VDV bijvoorbeeld, een vriend en Woestijnvis-collega, is naar mijn smaak een van de grappigste stand-uppers van dit moment, maar vaak scoor ik met mijn genre humor beter dan hij. Sander heeft een heel donkere humor waarop mensen soms afhaken, terwijl hij nochtans echt geniale *jokes* aan het vertellen is.”

Men doet graag lyrisch over de harde, lange weg naar een succesvolle comedycarrière. Je moet eerst je strepen verdienen en regelmatig eens tegen je tanden krijgen. Lukt dat zo’n beetje?

“Laat mij maar op mijn bakkes gaan. Geen probleem. Louis C.K., een van mijn Amerikaanse voorbeelden, hoorde ik ooit vertellen hoe je een comedian wordt in decennia, niet in jaren. Ik ben twee jaar bezig: ik weet dat ik nog een comedypeuter ben. ▶

Ik merk dat ook als ik met anderen optreed: ondertussen deed ik zo'n 70 keer het voorprogramma van Steven Mahieu en ik heb hem nog nooit weten falen. Terwijl ik soms van het podium stap en tegen hem in al mijn jeugdige arrogantie klaag 'dat het een slechte zaal is', waarop hij opkomt, zijn trukendoos bovenhaalt en het publiek in geen tijd plat speelt."

Al gestorven op dat podium?

"Meermaals. Laatst nog toen ik het publiek vroeg of iemand een relatie met mij wou, hypothetisch uiteraard. Dat werkt altijd en regelmatig heb je dan een man die zijn hand ook opsteekt, wat meteen een makkelijke lach oplevert. Maar onlangs stak er eentje de hand op. 'Maar ik ben wel nog maar 17 jaar.' Waarop ik antwoordde: 'En een vent, bovendien.' ... Aan de ongemakkelijke lach die volgde, voelde ik al dat het verkeerd zat. Bleek dat ik een 17-jarig blind

"Laatst vroeg ik het publiek of iemand een relatie met mij wou. Eentje zei: 'Ik! Maar ik ben wel nog maar 17.' Ik antwoordde: 'En een vent!' Bleek dat ik een blind meisje had uitgelachen."

meisje met een mottige capuchon had uitgelachen. En ik heb nog niet de ervaring om zo'n situatie dan joviaal te ontmynen, dus stoom ik gewoon door met mijn set. Wat het allemaal extra pijnlijk maakt."

We citeren even letterlijk Steven Mahieu: "Lukas is *fucking* ambitieus."

"Ik wil tot mijn tachtigste stand-upper blijven en kijk er enorm naar uit om steeds beter te

worden. Als dat ambitieus is, ga ik helemaal akkoord. En als ze me ooit niet meer moeten, dan organiseer ik zelf wel wat met Sander VDV. Deze week gaan we nog in Gentse studenten-homes optreden, bijvoorbeeld.”

Wie van jullie twee heeft dringend een lief nodig?

“Ik heb een vriendin. Maar euh, humor werkt echt niet erotiserend. En een podium al evenmin. Tenzij je een gitaar kunt vasthouden. Echt waar, als dat het doel is, kan je veel beter *Wonderwall* (van Oasis; red.) leren spelen. Want om vrouwen te krijgen, blijf je het best zo ver mogelijk weg van moppen.

»Ik ben nooit echt goed geweest met vrouwen. (*denkt na*) Ken je *The Game*? Dat boek met dure datingtheorieën? Ik heb dat ooit gelezen en daarin stelt die kerel onder andere dat wanneer een vrouw je twee keer spontaan aanraakt, je je kans mag wagen. Dan ben je binnen. Waarop ik op café niet meer met meisjes kon praten, zonder op het neurotische af te gaan tellen. ‘Oké, dat was één keer. Toch? ... En dat dan twee? Of was dat per ongeluk, toen ze haar stoel verschoot?’ Nu ja, dat boek valt eigenlijk samen te vatten als ‘Wees een rotzak’ en dat heb ik echt niet in mij.”

WINNIE DE POEH

Henk Rijckaert noemde jouw humor de volgende stap in de Vlaamse comedy.

“Zalig!”

Maar wat maakt jou de volgende evolutie?

“Dat moet je hem vragen. Mijn stand-up is zeer droog, onbeweeglijk en moet het voor een groot deel van oneliners hebben. Maar tegelijk heb je andere jonge comedians die net zeer energiek en vrolijk op het podium staan.

»We zijn ook de YouTube-generatie: we spiegelen ons aan de Amerikaanse comedians, wat meteen betekent dat de lat ellendig hoog ligt. Onze comedyscene is hoop en al 15 jaar oud, terwijl sommigen in de VS al 40 jaar driemaal per dag spelen. In Vlaanderen wordt je bedje als comedian ook nogal snel gespreid, waar je in Amerika echt moet knokken. Eerst moet je het maken in eigen staat en dan kan je doorgroeien naar New York of LA, waar je nogmaals van nul moet beginnen.”

Je kwam bij de redactie van *Achter de rug*

terecht, nadat ze jouw Comedy Karaoke op YouTube gezien hadden. Help me dat eens omschrijven?

“Sander en ik schrijven moppen over minderheidsgroepen – van rolstoelbasketters tot bejaarden – en laten hen die zelf voorlezen. Daar ben ik nu eens echt trots op: fris, zelfrelativerend en ongelooflijk hoe ze met zichzelf kunnen lachen. Ze lezen de mop dan ook pas voor het eerst, wat geestige reacties geeft, nadat je een onwetende feministe net ‘Een man zal nooit echt vatten wat het is om een kind te baren... Omdat vrouwen nu eenmaal niet boeiend kunnen vertellen’ hebt laten voorlezen. Of ‘als feministe weiger ik koffie te drinken omdat vrouwelijke werkers systematisch worden uitgebuit op koffieplantages over de hele wereld. En ik weiger confituur te eten omdat ik de pot niet open krijg.’ Momenteel proberen we een hoop obese mensen samen te krijgen, maar dat blijkt een moeilijke.”

Al geprobeerd met een spoor van bitterballen?

“Bij WeightWatchers raken we niet binnen, dus moeten we ze apart opsnorren en dan samenbrengen in een frituur. P-lezers met een hoge cholesterol en een gevoel voor zelfrelativering mogen ons dus altijd contacteren!”

Bronnen in frituristenmiddens vertellen me dat jij vroeger zelf behoorlijk struis was.

“De correct-wetenschappelijke term is ‘moddervet’. Ik woog vlotjes 140 kilo. Dat klinkt nog dramatischer dan het was, want ik ben bijna 2 meter, maar toch.”

Vandaar dat Xander De Rycke je ‘de broekdragende Winnie De Poeh’ noemt?

“Da’s omdat ik veel truien draag. Veel te grote, foute truien. Ik weeg er ondertussen geen 140 meer, maar ik blijf wel constant bezig met eten. Als ik niet aan het eten ben, dan dénk ik aan eten. De helft van mijn moppen gaat er ook over.

»Mijn verslaving fascineert me vooral. Hoe ik op zondag bijvoorbeeld een pizza bestel, die uiteindelijk arriveert en ik plots beseft dat ik met een domme grijns en stomgelukkig van de deur naar de tafel stap met die doos in mijn handen. Alles is volmaakt op dat moment. Hoe *fucking* triestig is dat niet? Het gelukkigste moment van mijn week is die éne minuut. En daarna, na het *fretten*, komt uiteraard weer de zelfwalging en ►

- Het merendeel van de Vlamingen trakteert wanneer ze met vrienden op café gaan.
- Een klein deel daarvan wacht tot het merendeel van die vrienden naar huis is.

**VANAF
2/6**

HET GROTE CAFÉRAPPORT

Het Nieuwsblad dook journalistiek de kroeg in en hield een grootschalige enquête over het Vlaamse caféleven. Wie is de beste cafébaas? Hoe vaak gaan we op café? En hoeveel drinken we dan? Alle resultaten lees je in Het Grote Caférapport. Vanaf 2/06 elke dag in Het Nieuwsblad.

Stem nu op je favoriete café via nieuwsblad.be/cafe voor Het beste café van Vlaanderen.

Het Nieuwsblad

“Ik dacht lang dat een Westmalle Tripel-dieet goed werkte. Tot ik hoorde dat alcohol je door uitdroging tijdelijk minder doet wegen. Twee jaar heb ik daar verdomme op geteerd.”

de diepe reflectie op je leven.” *(lacht)*

Ik heb net een dikkerdjesgrap ingeslikt. Want tegenwoordig heet dat ‘fatshaming’ en het laatste wat ik wil, is een kwade, hijgende meute met schurende dijen en een trage verbranding voor de deur.

(haalt de schouders op) “Ik heb geen traag metabolisme of zo. Mocht ik normaal eten en niet zo schransen, dan val ik meteen af. Weet je wat bijna even goed is als die minuut met de doos in handen? Het moment dat je vergeten bent dat je eten bestelde en je plots de deurbel hoort. Je reinste gelukzaligheid. Maar ik begin te beseffen dat het misschien niet echt gezond is om je geluk daaruit te halen.” *(lacht)*

Gesteld dat iemand je zou vragen hoeveel calorieën een Big Mac heeft...

“550. Geef mij een bord en ik kan je zeggen hoeveel calorieën erop liggen. Is dat eng?”

WeightWatchers doet dat toch ook?

»Ik ben ook een diëter, maar ik hou dat nooit vol. En ik heb lang gedacht dat een Westmalle Tripel-dieet eigenlijk nog het beste werkte: telkens als ik me na een avond op café woog, zag ik dat ik zot vermagerd was. Waarvan ik zo euforisch werd dat elke kater meteen verdween. Maar onlangs hoorde ik dat alcohol je uitdroogt en dat je daarom dus tijdelijk minder weegt. Twee jaar heb ik daar verdomme op geteerd.”

GORILLA IN DE MIST

We vragen het enkel omdat onze bron – Sander VDV – het ons aangeraden heeft: kan je me even vertellen van welke groep Phil Collins frontman was?

(grijnst) “Van Genesis, weet ik nu. Ik heb jaren gedacht dat die bij REM speelde en daar hebben mijn maten me heel lang mee uitgelachen. Ik heb echt geen brein voor trivia. Het zwartste moment in mijn 24-jarige bestaan moet het spelletje *Trivial Pursuit* zijn dat we op brain-stormweekend met *De ideale wereld* speelden.”

Wat boeit jou dan wel?

“Tv en comedy. Ik heb enorme gaten in mijn parate kennis, maar ik kan je wel van elke *Schalkse ruiters*-reportage nog zeggen of ze waar of niet waar was. Dat blijft dan wel hangen. Ik studeerde dan ook Televisie aan het Rits.”

***Temptation Island* komt mogelijks terug, binnen de mediagroep waar jij nu zit. Heb je je kandidatuur als regisseur al gesteld?**

“God, nee. Doe mij dan liever iets bedóéld humoristisch. Ik heb ooit wel stage gelopen bij *Aspe*. De laatste opnamedag – het was een nachtopname, het regende, was ijskoud en er stak een mist op – kwam Herbert Flack op me af om afscheid te nemen. Hij greep me vast, gaf me een kus en keek me indringend aan: ‘Lukas, *ge zijt nen braven.*’ Waarop hij drie stappen zette, zich nogmaals omdraaide en eraan toevoegde: ‘Maar de stiel is niet braaf.’ Om dan zachtjes in de mist te verdwijnen. Er is toen een Lukas gestorven en een Lukas geboren. *(lacht)* Ik ben er zeker van dat Herbert besepte hoe filmisch dat moment was. Wat zeg ik: hij had ongetwijfeld al een camerastandpunt in zijn hoofd. Bon, zullen we het hierop houden? Beter dan dit verhaal wordt het niet meer.”